

Seznam příloh

- Příloha č. 1: Osnova rozhovoru
- Příloha č. 2: Rozhovor ve Stáji 1
- Příloha č. 3: Rozhovor ve Stáji 2
- Příloha č. 4: Rozhovor ve Stáji 3
- Příloha č. 5: Dotazník

Příloha č. 1

Osnova rozhovoru

V rozhovorech se střídavě objevují otázky autorky, které jsou psané kurzívou a vždy na začátku označeny tímto způsobem: „*V:*“. Tyto otázky se vždy střídají s odpověďmi respondentek.

Otázky:

- Jak dlouho vedete stáj a jaké změny za tu dobu vnímáte?
- Jaké typy putování/ vyjížděk nabízíte?
- Z jakého důvodu si myslíte, že je zrovna tento typ nejoblíbenější?
- Mohou se u vás klienti ubytovat?
- Přinesla Vám nabídka ubytování více klientů
- Jaká věková kategorie je u klientů nejvíce zastupována?
- Jaké cíle jsou hipoturisticky nejvíce oblíbené/ navštěvované?
- Co Vám z pohledu hipoturistiky v okolí chybí?
- Využili byste mobilní aplikaci s trasami, označenými tábořišti, kontakty na stáje atd.?
Co by v ní nemělo chybět?

Příloha č.2

Stáj 1

V: Jak dlouho vedeš stáj a jaké změny za toto období vnímáš?

Na koních jezdím už 16 let, ale stáj vedu od roku 2016. Tenhle ranč vybuodovala rodina mého manžela. Spustilo se to tu snad už kolem roku 1999. Postupně se to tu budovalo, jsme první ranč v severních Čechách, kterej importoval americký koně, takže můj tchán byl snad jeden z prvních jezdů taky westernu tenkrát. Takže ta historie ať už westernu nebo anglie tady sahá hodně daleko. Takže koně tady byli, ale tím, že nám ty koně stárnou, tak postupem času odchází, takže někteří už nejsou mezi náma, ale čekáme teď brzy nový přírůstky.

V: A jaké vnímáš změny?

Nejdřív jsem dělala anglický ježdění a teď vlastně asi za posledních 5 let se věnuju westernovému ježdění a tam je ten přístup ke koním úplně jinej, mně se překopali kompletně všechny základy, co jsem se kdy naučila. Spoustu věcí sem začala dělat jinak a jsme víc v takový harmonii. A snažim se přistupovat víc přirozeně.

V: Takže si myslíš, že se to pro tebe hodně změnilo z psychologický stránky?

Je to hodně o psychologický stránce.

V: A jaké změny tedy vnímáš celkově?

Vnímám změny v nastavení těch stájí. Postupem času se z toho stává větší a větší business. Ono jen když si vezmeš, kolik teď stojí víkend na závodech a kolik stál před patnácti lety, když jsme jeli na první hobby závody. Hobby byly prostě o tom, že jsme si to užili, že jsme se ráno těšili na závody, že nám vždycky trenéři zastavili pro něco na benzínce a bylo to hodně o kamarádství. Dneska to je o vybavení a o tom jakýho máš koně než o tý atmosféře. Ty lidi se na těch závodech znali a bylo to jiný. Já dneska ty lidi na závodech pozdravim a oni mě zpátky ne. Ať už jde o sport nebo putování, celkově se hodně změnil přístup lidí. Taky se určitě hodně změnil přístup rodičů. Děti nejsou vedeny k tomu svůj kroužek, ať už u koní nebo jiný brát zodpovědně. Docházka je všelijaká, kolikrát se ani neomluví, že nepřijdou. Sama si pamatuju, že jsem měla takovou krizi a rozhodovala jsem se, protože jsem zrovna začala závodit se psem, jestli pes nebo koně. A tenkrát jsem cejtla, že ty koně nejsou úplně na prvním místě, tak jsem šla za mamkou, že asi skončim s koňma a ta mi to nedovolila. Řekla, že se tomu věnuju dlouho a vložila jsem do toho spoustu energie, tak by to byla škoda. Takže mě dokopala k tomu u toho zůstat, za což sem jí hrozně vděčná. Jak jsem už říkala, je to hodně o těch rodičích a jak to zvíře vnímaj. Je to přece živej tvor.

V: Jaké typy putování nabízíte?

My máme na internetu, tenkrát můj manžel vybudoval asi sedm tras, který těm lidem nabízel, takže oni, když viděli ty trasy, tak si některou vybrali, někdy to šlo jim vyhovět, někdy nešlo. Tady je super, že se dá objet zdejší kopec z několika stran, dá se jet ke kamenolomu, dolu do údolí. V okolí se tu dá vyjet na Lovoš a dokonce i na Milešovku. I když ke konci už se jde hodně krokem a těm koní to není moc příjemný, protože v některých pasážích jsou velké kameny. Nejčastěji s lidma jezdíme na krokovky nebo i delší vyjížďky po okolí.

V: Mohou se u vás klienti i ubytovat?

Ano, máme tu apartmán, dřív to byl byt pro ošetřovatele. Vzniklo to tu až za covidu. Už jsme o tom dlouho mluvili, ten byt nebyl obsazený, měli jsme ho pro svoje účely, a tak jsme si řekli, proč ho na léto nepronajmut.

V: A myslíš si, že vám nabídka ubytování přinesla i víc jezdeckých klientů?

To určitě. Ti klienti chtěli jít jezdit skoro vždycky. Nejdřív jsem se bála, jestli to bude fungovat, ale manžel mě uklidnil, že tu je přece hezká příroda a ty lidi sem přijedou rádi. A oceněj, že tu jsou sami a mají tu klid.

V: Jaká věková kategorie u klientů byla nejčastější?

Určitě rodiny s dětma a páry. Když se teda bavíme o ubytování a třeba pak i svezení. Co se týče turistiky, tak to byli překvapivě nejvíce ženský. Třeba 20-30 let, co už třeba na koních jezdili, ale časem byli přednější jiný věci a přestali jezdit. Ty měli velkej zájem o to ježdění.

V: Takže to nejvíce byly ženy, co už nějakou zkušenost měly?

Ano, tak 70% co už jezdili a zbytek co chtěl zkusit poprvé, nebo úplní začátečníci.

V: A co muži?

Těch tu pár bylo, ale velmi minimálně. Je to asi bohužel stereotyp, ale většina lidí bere koně jako holčičí sport.

V: Jaké další služby nabízíte?

Samozřejmě ustájení, máme tu několik boxů a krásné pastviny. Máme i svojí jízdárnu, která je využívána pro výcvik koní a lonžování.

V: Jaké cíle jsou hipoturisticky nejvíce oblíbené/navštěvované?

Asi nejčastěji jezdíme tady kolem Lovoše, ono to je i nejbliž, takže když má člověk jen třeba hod'ku času, tak je to nejlepší.

V: A myslíš si, že je to tím, že to tady lidi z okolí znají a chtějí to místo poznat i z koňského sedla?

Asi i místo který znaj a oni jsou unešený už jen tou přírodou, už jen těma stromama, jakmile tady vylezem. Šlo o ten vztah s přírodou a chtěli ten klid v tom lese, to mi spousta lidí říkalo.

V: Co Ti z pohledu turistiky na koních v okolí chybí?

Lepší přístup na louky, ale chápu ty zemědělce, že si to tam nechtěj pustit. Maximálně co mě teď tak jako napadá, tak edukovat víc řidiče a motoristy, že jsme taky součástí silničního provozu a jak se k nám mají chovat.

V: Využila bys mobilní aplikaci s trasami, označenými tábořišti, kontakty na stáje atd.? Co by v ní nemělo chybět?

Určitě, to zní moc zajímavě, na to se těšíme. Asi navigace, kontakt na místa kde se dá ubytovat, aby si zavolal předem. Klidně nějaký fotky, protože lidi rádi koukaj jak to tam vypadá a nějaký základní informace.

Příloha č.3

Stáj 2

V: Jak dlouho vedeš stáj a jaké změny za tuhle dobu vnímáš?

No asi 14,15 let, takže to začalo tak, že tady všude (*ukazuje kolem sebe, sedíme venku*) byla tráva do výše pasu. Dřív tady bydlela babička s dědou, když jsem to tu převzala, tak jsme támhle dole postavili přístřešek a postupně rozdělovali ty ohrady, a metodou pokus omyl, kdy se třeba koně někdy pokopali a tak, jsme to tu postupně začali rozdělávat, ty výběhy a dostavovat s přicházejícíma koňma další přístřešky až z toho samovolně vznikl nákej i docela bych řekla velké areál.

V: A co se týče těch změn?

Tak tím, že sem tady začínala sama a přišla sem ke mně jedna kamarádka, která měla 4 koně, na ní se nabalily náky její kamarádky, takže jsme tu začínaly pohromadě, jako víc bab a nebylo to vůbec v té době koncipovaný jako formou ustájení, takže jsme se prostě složili a každý koupil svůj balík, někdo kydal, někdo krmil. No a pak je to asi prostě lidskej faktor, na nějaký cestě selže, takže začali vznikat třenice typu, kdo sežral víc sena a kdo víc vykydal a nevím co všechno. Takže jednou z prvních změn bylo, že z toho „pojďme to dělat všechno dělat dohromady rovným dílem“ vzniklo po nějaký době fungování, se to prostě změnilo na „já jsem tady pán a bude dělat to co určim a co řeknu“, protože to už nešlo jinak udržet.

V: Jaké služby nabízíte?

Kromě ubytování, který jen venku, tak i boxové ustájení pro koně a pastevní ustájení. V pátek odpoledne je vyhrazenej čas pro klienty na výcvik na jízdárně, nebo na vyjížďku. Jízdárnu máme hezkou, skokovej materiál a kruhovku.

V: Jaké typy putování nabízíte?

S dětma z jezdeckýho kroužku jezdíme na vyjížďky po okolí. Co se týče zákazníků, tak na ty je vyhrazenej čas v pátek odpoledne. Je možný jet na vyjížďku po okolí, umístění týhle stáje je super v tom, že jsme schovaný a nejsme vidět od cesty, ale co se týče vyjížďek, tak je to trochu pitomý, protože máme všude okolo silnice, můžeme jezdit jen na dvě strany, na jednu jsou sice krásný louky, ale tam nás nepustěj a na poslední je vesnice. Když chcem jet na pořádnou vyjížďku, musíme přejít celou vesnici po silnici anebo musíme přejít rychlostku. S klientama chodíme nejvíc na krokovky po okolí, na to to tu je docela hezký

V: Mohou se u vás klienti ubytovat?

Jo, už jsem psala i do několika skupin na internetu. Máme tu prostor, kde je možný si postavit stan. Sice nemáme volný dům nebo pokoje, ale tohle úplně stačí. Pokud člověk přijede při putování, tak stejně jen přespí a druhý den zas jede. Lidi, co jezděj na koních maj k tý přírodě vztah a myslí si, že přespát venku jim nevadí.

V: Přinesla Ti nabídka ubytování více klientů?

Jelikož nenabízíme ubytování budově, není to bohužel tolik frekventovaný. Ale lidí na ježdění je dost, zájem je velkej, pro lidi to je nevšední zážitek.

V: Jaká věková kategorie je nejvíce zastupována?

Nejvíc jezděj rodiny, který chtěj, aby si zajezdili jejich děti. Mám na to vyhrazenej jeden den v tejdnu, kdy jezdá hlavně lidi, co si zaplatěj ježdění.

V: Jaké cíle jsou hipoturistiky nejvíce oblíbené/ navštěvované?

S lidma co i přijou zajezdit se většinou nedostanem zas tak daleko, protože to jsou často začátečníci a jezdíme hlavně v kroku. Ačkoliv je to tu v okolí docela komplikovaný s dopravou, je tu hodně krásnejch míst, kam se dá dojet. Známa ale krásná cesta na hrad Doubravka, dá se jet k vodě, plavit a umýt koně. Těch cest okolo tu máme spousta, další hezkej vejlet je cesta do Jeníkova a mnoho dalších. Kousek máme lázeňský město Teplice, takže když přijedou lidi a nechaj si tu koně, můžou to proložit i nějakou kulturně poznávací činností.

V: Co ti z pohledu hipoturistiky v okolí chybí?

U nás to je blbě s těma přístupama na louky. V okolí jich tu je hodně a krásnejch, ale moc nás tak nikdo nechce pustit. Druhá věc je, že musíme projít celou vesnicí, než se na pořádnou louku nebo cestu dostanem. Ale i v blízkém okolí je pár hezkejch cest. Jsme tu kousek od rychlostky, takže s těma autama to taky není vždycky snadný. Koně už jsou většinou zvyklý, ale někdy kolem nás projíždí rychle. Takže asi větší respekt ze strany řidičů k jezdcům.

V: Využila bys mobilní aplikaci s trasami, označenými tábořišti, kontakty na stáje atd.?

Co by v ní nemělo chybět?

Aplikace úplně supr, v podstatě mapa by byla super a aplikace nejlepší. Na facebooku existuje spousta skupin, určitě si to taky viděla, takže já sem tam taky psala, jelikož mám výběhy s přístřeškama a přístupem k vodě, pevnou ohradu apod. a přes sezónu je to volný, tak jsem taky už nabízela, že je možný přijet, šoupnout si tam ty koně, přespát, opíct si buřta a udělat výlet do Teplic. Jenom víceméně jde o to, na jaký trase ta stáj je. Tady je to pitomý kvůli těm silnicím, dá se to samozřejmě, jsou tady krásná cesta, Doubravka, dá se tam jet na koni. Dá se jet koni omejt kopyta atd. Máme tu spousta vyjížďkových tras. Kontakty, ustájení, ubytování, jestli tam je možný postavit stan, dát koni napít.

Příloha č.4

Stáj 3

V: Jak dlouho vedeš stáj a jaké změny za tu dobu vnímáš?

Ke koním jsme se přestěhovali na konci ledna roku 2000. Dřív jsme měli koně v Týnci, ale sami jsme museli za koňma dojíždět, protože jsme bydleli jinde. Nakonec se nám podařilo náš stávající dům pronajmout a mohli jsme se přestěhovat do nového, kde jsme ve stejném areálu měli i stáje. Splnil se náš sen, a tak jsme se sestěhovali na jedno místo i s koníkama. Stáj teda vedu přes dvacet let a v posledních letech mi s jejím vedením pomáhá syn. Za tu dobu, co tu žijeme a fungujeme jako stáj, se to tu změnilo hodně. Pod rukama mi tu prošly desítky dětí a podoba stáje se taky hodně proměnila. Když jsme to tu pořídili, v budově, ve které mají nyní koně boxy byli ovce. Byl to původně ovčín a taky mu tento název zůstal dodnes. V uplynulých letech jsme se pravidelně vydávali s dětmi na putovní tábory. První jsme absolvovali už v roce 2000. Dřív to bylo prostě dobrodružství, neměli jsme ani tolik koní, takže půlka dětí jela na koních a druhá na kole a po úsecích se střídali. Ještě nás doprovázel můj partner s autem, kde vezl stany a jídlo pro koně a pro nás. Dneska už to bohužel takový není, dřív jsme prostě vzali koně, někam jsme dojeli, tam ho přivázali na vodítko ke stromu, přespali ve stanu nebo pod širákem, a pak zas jeli dál. Dneska každé pozemek někomu patří, to někde přeběhnem louku už by na nás pomalu volali policii. Další věcí je, že dříve nebyla pozemní doprava tak rozšířená jako dnes, a tak je v dnešní době blbý, že se musí přecházet frekventovanější silnice a tak. Toho se ty koně bojejí, což je nebezpečný, takže samozřejmě se sem tam splaší nějaké kůň. Na druhou stranu je super, že je to dneska o dost jednodušší v tom, že se dá lehce najít nějaký kontakt a fotky na internetu, předem si zavolat a všechno si zamluvit. Mapu má člověk v telefonu a nemusí sebou tahat tu velkou papírovou, která bejvala stejně k ničemu, když se člověk ztratil a nevěděl kde je.

V: Jaké typy putování/ vyjížděk nabízíte?

Největší zájem je vyjížděky v kroku nebo procházky s dětmi. Dřív jsme hodně jezdili na ty puťáky, to bylo super a mám na to hezký vzpomínky. Jezdili jsme na celý týden po okolí. Teď v rámci letních táborů jezdíme aspoň na jeden celodenní výlet do Zubrnice, kde k nám byli vždy vstřícní. Stačilo předem zavolat, připravili nám oběd a mají tam i ohrazený kus objektu s trávou, kde můžem koně vypustit a oni si mezi tím chvíli odpočinou. Je tam skanzen a muzeum vlaků, takže se to tam dá po obědě s dětma navštívit. Dobrý je, že můžou zúčastnit i děti, který ještě tolik jezdit neuměj, protože jedou krokem a pak se na dohodlém místě vymění

se zkušenějšíma dětma a ty pak i cválaj. Jezdí s náma vždycky doprovodný auto, takže na trase děti vyměníme, a taky se během cesty můžem potkat a dáme dětem napít a třeba si na chvíli odpočinou.

V: Z jakého důvodu si myslíte, že je zrovna tento typ nejoblíbenější?

Vrací se k nám i slečny, který u nás dřív jezdili a ty si to zvládnou obstarat samy. Ale z klientů jezdí hlavně rodiny s dětma nebo i dospělí, co si to chtějí vyzkoušet. To potom jezdíme po okolních lesech, ale hlavně v kroku, protože ještě neumí jezdit. Ale když jsou lidi aspoň trochu sportovně založený, dá se s nima i klusat. Máme i koně učitele, co těm lidem nezlobí a můžou si díky nim zkusit i víc.

V: Mohou se u vás klienti ubytovat?

Ano, mohou, možnost ubytování je relativně nová, vzniklo z prostoru, kde byl velký pokoj pro děti na tábory. Jelikož máme stáj na krásnym místě v srdci Českýho středohoří, přijížděj i lidi, co třeba o těch koních moc neví, ale jsou uchváćeni naší přírodou a tím klidem.

V: Přinesla Vám nabídka ubytování více klientů?

Překvapivě ani moc ne. Sice to tu funguje teprve rok, ale z těch všech rodin a páru, přijela vyloženě kvůli ježdění jen jedna rodina. Zbytek hlavně kvůli tý přírodě a klidu. Člověk je tu se zvířatama a odpočine si.

V: Jaká věková kategorie je u klientů nejvíce zastupována?

Jak už sem říkala, nejvíc rodiny s dětma. Ale často přijede i parta kamarádu, už dospělých, co mají zájem si na koni zajezdit. Je zájem i o výcvik na jízdárně, což je vhodný zařadit před samotnou vyjížděku, protože lidi pak už umí toho koně líp ovládat, ale není to podmínkou. Věřím, že i úplný začátečník si vyjížděku ve společnosti koní užije a je to hezkej zážitek.

V: Jaké další služby nabízíte?

Nyní nabízíme primárně ustájení pro majitelé koní. Mohou si také zaplatit drezurní nebo skokový trénink. Obě naše jízdárny prošly rekonstrukcí, máme nový skokový materiál a zkušené trenéry. Máme i svoji kruhovku a krásné velké pastviny. Jelikož jich máme několik, je možné koně oddělit i podle toho, jak si to majitelé přejí, anebo je to fajn možnost, pokud si třeba některý koně ve stádě nesednou. Naši klienti s námi jezdí i na závody, máme své vozíky. Co se týče ubytování, máme tu i hezké posezení s výhledem na koníky, dá se grilovat, nebo se vykoupat v bazénu.

V: Jaké cíle jsou hipoturisticky nejvíce oblíbené/ navštěvované?

Jelikož máme v okolí stáje všude krásnou přírodu, už jen samotná vyjížděka lesem má své kouzlo. Máme ale nedaleko rozhlednu pod kterou se dá vyjet na koni, nacházíme se v CHKO,

takže už jen pohled z některých míst dolu do údolí směrem na Litoměřice je krásnej. Hodně rádi jezdíme do těch Zubrnic, ale to spíš s našema dětma, co už to ovládaj. Co se týče klientů, tak po nejbližším okolí. I naše vesnička je malebná, máme tu kostelík a velké kravské pastviny. Nejvíc jezdíme na louky v blízkosti okolních vesnic a již zmiňované rozhledny.

V: Co Vám z pohledu hipoturistiky v okolí chybí?

Naše stáj leží v super místě, jsem tu schovaný a na konci vesnice. Ať už se rozjedem na jakoukoliv stranu, máme tam přírodu. Naštěstí nám tu nejezdí ani moc aut, hlavně místňáci a ty už věděj, že maj zpomalit. Nic jiného mě asi ani nenapadá.

V: Využili byste mobilní aplikaci s trasami, označenými tábořišti, kontakty na stáje atd.?

Co by v ní nemělo chybět?

Asi jo, to zní fajn. My už máme ty cesty v okolí hodně projetý, ale třeba bych poznala i nějaký nový. Určitě kontakty, nebo odkaz na webový stránky, pro kolik osob a koní ubytování nabízejí, cena.

Příloha č.5

Dotazník pro potenciální klienty

Vážené respondentky, vážení respondenti,

Obracím se na Vás s žádostí o vyplnění mého dotazníku, který bude sloužit jako podklad pro bakalářskou práci na téma „Hipoturistika v Českém středohoří“.

Dovoluji si Vás rovněž požádat o co nejpřesnější a pravdivé vyplnění dotazníku. Účast ve výzkumu je anonymní a dobrovolná.

Předem děkuji za spolupráci,

Vendula Slabochová, studentka Fakulty tělesné výchovy a sportu, UK Praha

Správné odpovědi kroužkujte, u otázek s otevřenými odpověďmi napište stručně svůj názor nebo zkušenost.

1. Jste a) žena b) muž
2. Váš věk je a) 15-25 b) 26-35 c) 36-45 d) více
3. Máte svého koně? a) ano b) ne
4. Jak často se věnujete vyjížděním/putování na koni? a) občas b) jednou týdně c) několikrát týdně d) každý den
5. Jak jste se o této aktivitě dozvěděli? a) sociální sítě b) od známých c) této aktivitě se věnuji d) jiné:
6. Jakou cenu byste byli ochotni zaplatit za půldenní putování? a) 200-300 b) 400-500 c) 600-700
7. Jaké služby ve stájích využíváte?
8. Co vám v oblasti hipoturistiky na koních v Českém středohoří schází?
9. Co vám všeobecně v hipoturistice chybí?